



Azərbaycan Respublikasının
Medianın İnkişafı Agentliyi

Azərbaycançılıq ideyasının təbliği

Xalqımızın ümummilli lideri Heydər Əliyevin xalq şairimiz Səməd Vurğunun "Azərbaycan" şeirini necə səsləndirdiyini unutmaq mümkün deyil. Qəlbində Vətən sevgisi olan, ölkəsinə, xalqına məhəbbət bəsləyən hər bir insan üçün ümummilli liderin səsi Vətən sevgisinin rəmzinə çevrildi.

25 il dost ölkə Ukraynanın Sevastopol şəhərində "Qobustan" - Azərbaycan dilli radio proqramının aparıcısı olan müəllim və jurnalist Həbib Əliyev bizimlə söhbətində dahi Heydər Əliyevin həmin şeiri necə səsləndirdiyini xatırladı: "Siz fikir vermisiniz, ümummilli lider şeirdən iki misra deyir, amma ikinci misrada səsi artıq titrəyir, kövrəlik, gözləri yaşarır; ayrılarmı könül candan, Azərbaycan, Azərbaycan!" söyləyəndə bu görkəmli şəxsiyyətin, dünya siyasi xadiminin səsi necə titrəyir?!. Vətəni sevmək budur. Azərbaycanı sevmək budur! Azərbaycançılıq da məhz budur!".

Qeyd edək ki, ötən 25 il ərzində "Qobustan" Azərbaycanın Ukraynadakı səsi, avazı olub. Azərbaycan həqiqətlərini dost Ukrayna diyarından həm bu ölkəyə, həm də dünyaya yayıb. Mədəniyyətimizi, elmimizi, xalqımızın sülhpərvərliyini, humanistliyini təbliğ edib, erməni yalanlarının, erməni vəhşiliyinin ifşa olunmasında əsas rupora çevrilib. Ukraynanın Sevastopol şəhərində fəaliyyət göstərən radionun yaranmasının isə maraqlı tarixçəsi var. **Bu haqda "Şərq"ə radionun əsasını qoyan jurnalist-müəllim Həbib Əliyev danışdı.**

H.Əliyev Sevastopola gedəndə Bakıda 171 sayılı orta məktəbdə dil-ədəbiyyat müəllimi işləyib. Həbib müəllim yalnız müəllimlik etməyib. Yeni vəzifəsi şagirdlərinə yalnız Azərbaycan dilinin qrammatikasını öyrətmək, ədəbiyyatı, yazıçı və şairlərimizi tanımaq olmayıb. Həbib müəllim əsl vətəndaş-müəllim olub. Şagirdlərinə Vətəni sevməyi, Vətən yolunda şəhid olmağın uca məqam olduğunu təbliğ edib. Söhbətləri ilə, şagirdləriylə qurduğu ünsiyyətlə onların sevimlisinə çevrilib. Büvtövlükdə həyatı öyrədir onlara. Ermənistanın Azərbaycana ərazi iddiaları, sovet illərində Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayəti adlandırılmış Qarabağa sahiblənmək istəklərinin qanlı müharibəyə

çevrilməsi, minlərlə soydaşımızın yurd-yuvasından didərgin düşməsi, Vətən övladlarının şəhid olması, nəticədə torpaqlarımızın işğal edilməsi Həbib müəllimi sinif otağını tərk edib Ukraynaya üz tutmağa sövq edib. Səbəb Azərbaycanın haqq səsinin dünyaya çatdırılması idi.

Həbib müəllim onu Ukraynaya getməyə sövq edən 2 əsas hadisə barədə danışdı:

- Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycanda yenidən siyasi hakimiyyətə qayıtdıqdan sonra ilk xarici səfərini ABŞ-a etmişdi. O vaxt erməni diasporu etiraz aksiyası keçirərək Qarabağın "erməni torpağı" olduğunu, Qarabağın "azadlığını" tələb etdiklərini bəyan ediblər. Təəsüf ki, o zaman ABŞ-da ermənilərin qarşısına çıxacaq Azərbaycan diasporu



"Qobustan" Azərbaycanın Ukraynadakı səsidir

Həbib Əliyev: "Ölkəmizin təbliğatı naminə radionun yenidən fəaliyyətə başlaması vacibdir"

nümayəndələri görünmədi. Bu, ulu öndərə də pis təsir etmişdi. Heydər Əliyev uzaqgörən siyasətçi idi, siyasi müstəvidə istənilən siyasətçini susdura bilirdi, lakin erməni diasporunun önünə onu susduracaq diaspor nümayəndələrimiz çıxmalıydı. Bu hadisədən sonra Azərbaycan diasporunun xarici ölkələrdə möhkəmlənməsi işinə başlandı. Bu prosesə də ümummilli lider rəhbərlik etdi, ondan sonra isə hazırda cənab Prezident İlham Əliyev bu missiyanı layiqli şəkildə yerinə yetirir. Amma o zaman ermənilərin qarşısına Azərbaycan diasporunun çıxma bilməməsi bir vətəndaş kimi məni çox incitdi. Qərara aldım ki, mütəlx qonşu ölkələrdən birinə gedib bu işlə məşğul olacağam. Bunu mənə öz vicdanım, ürəyim səsini dikte edirdi. Məni Azərbaycanı tərk etməyə sövq edən ikinci hadisə isə "Günəşli" sanatoriyasında görüşdüyüm Xocalı sakini bir qadın oldu. Bu qadın 1992-ci ilin o qanlı fevral günündə qarlı-boranlı havada, erməni vandallarının əlindən xilas ola bilən azsaylı xocalılardan biri idi. Qadın əlil arabasına məhkum vəziyyətə düşmüşdü. Əlləri, ayaqları donduğundan amputasiya edilmişdi. Ənənə Məmmədخانlının "Buz heykəl" hekayəsindəki ana obrazı idi, sanki. Mən müəllimliklə yanaşı publisistik yazılarla da dövrü mətbuatda çıxış etirdim, əməkdaşlıq etdiyim redaksiya - "Bakı" qəzetindən mənə Xocalı köçkün-

ləri ilə görüşmək və onlarla müsahibə hazırlamaq tapşırılmışdı. Amma bu qadını gördükdə daha heç nə yaza bilmədim. Çünki o qadın mənim heç bir sualıma cavab vermədi. Gözlərini məchulluğa dikib susurdu. Qadının bu susqunluğu mənə hər şeyi anlatdı. Əslində qadın susmamışdı, "deyirdi ki", "hanı sizin qeyrətiniz, niyə bizi qoruya bilmədiniz? Nə vaxt qisasımızı alsanız, o zaman qarşıma çıxın!". Mən o qadının lal baxışlarında bunu duydum. Və o gün redaksiyaya gəlib, "mən gedirəm. Daha əlimə qələm alan deyiləm", söyləyib redaksiyadan çıxdım. Və Ukraynaya getmək qərarına gəldim. Mənə bu işdə rəsmi şəxs kömək etdi. O zaman da ona minnətdarlıq etdim, bu gün də edirəm, çünki vətənpərvər bir insan kimi yardımını əsirgəmədi. Və mən Sevastopol şəhərinə getdim.

Sevastopolda Həbib müəllim üçün asan olmayıb. Sevastopol radiosunun erməni bölməsinin fəaliyyət göstərdiyini görüb. Bu bölmə hər gün Azərbaycan və azərbaycanlılar haqqında yalan, böhtan səsləndirir, xalqımızı "qaniçən, vəhşi" adlandırırdı. Bunu eşidən Həbib müəllim radionun yerləşdiyi binaya gedir, redaktor Natalya Pavlovna ilə görüşməyə nail olur:

- Ona bir sual verdim; deyə bilərsinizmi, hazırda dünyada vəhşi, "adamyeyən" xalq yaşayırmı? O, mənim sualımdan təəccübləndi, "bu nə sualdır",

dedi. Natalya Pavlovnaya dedim ki, sizin radionun erməni bölməsi Azərbaycan xalqını vəhşi, "adam yeyən" adlandırır. Bir xalq haqqında bunu söyləməyə onların nə haqqı var? O xanıma Azərbaycanda nəşr olunan rusdilli qəzetlərin nüsxələrini göstərdim, hansında ki, Qarabağ hadisələri, şəhidlərimiz, köçkünlərimiz haqqında yazılmışdı, həqiqətlər qeyd edilmişdi. O, bunları görəndə çox təsirləndi və dərhal erməni bölməsinin rəhbərini çağırırdı və tenbeh etdi və bir daha belə halların təkrarlanmasına ciddi göstəriş verdi. Mənə isə dedi ki, siz də buyurun, Azərbaycan bölməsi açın. Amma münafiqlər barədə deyil, mədəniyyətiniz barədə danışın. Mənə dedi ki, siz öz xalqınızı, ölkənizi mədəniyyətinizin təbliği ilə yüksəldə bilərsiniz. Beləliklə Sevastopolda "Qobustan" radiosu fəaliyyətə başladı.

Lakin bundan sonra da xain xislətli ermənilər dinc dayanmayıb. Hər vaxt "Qobustan" radiosunun bağlanmasına çalışıblar. Lakin nail ola bilməyiblər. Həbib Əliyev onların niyyətlərini hər dəfə puça çıxarıb. Sevastopol şəhər merinin xanım müavini radionun bağlanmasına cəhd edib. Müavin xanımın həyat yoldaşı erməni imiş. "Qobustan" radiosunun Azərbaycanı təbliğ etməsi və Azərbaycan həqiqətlərini yaymasıyla barışa bilmirdi və xanımı vasitəsilə radio rəhbərliyinə təsir göstərərək radionun bağlanmasına nail olur. Məsələdən xə-

bər tutan H.Əliyev merin qəbuluna gedir. Radio haqqında məlumat verir, ədəbi-bədii proqramlarla çıxış edən radionun bağlanma səbəbini öyrənməyə çalışır. Demə, şəhər meri məsələdən ümumiyyətlə xəbərsizmiş. Həbib müəllimin cəsarətli addımı nəticəsində mer öz müavinini tenbeh edir, "sabah mənə soruşsalar, niyə bu radio bağlanıb, kim, nə cavab verəcək? Bu radio yalnız humanizm prinsiplərini təbliğ edir, onu bağlamaq bizə yaraşmaz" söyləyərək radionun fəaliyyətinin bərpa edilməsinə göstəriş verir. "Qobustan" radiosu həm dövlətimizin, həm də beynəlxalq təşkilatların ali mükafatlarına layiq görülüb. H.Əliyev "Qobustan" proqramının aparıcısı kimi jurnalistlər arasında keçirilən ənənəvi "Gümüş qələm" XII Beynəlxalq açıq yaradıcılıq müsabiqəsində "İlin ən yaxşı radio proqramı" nominasiyası üzrə laureat adını qazanıb. Prezident İlham Əliyev tərəfindən "Qobustan" proqramının fəaliyyəti yüksək qiymətləndirilərək Fəxri diplomla təltif edilib.

H.Əliyev hazırda radionun müəyyən səbəblərdən fəaliyyət göstərmədiyini dedi. Lakin bildirdi ki, xüsusilə indiki mərhələdə ölkəmizin təbliğatı naminə radionun yenidən fəaliyyətə başlaması vacibdir. Azərbaycanın və azərbaycançılıq ideyasının təbliğində bu radio çox iş görə bilər.